

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Un dels nostres

LA TRAMA: Un facinerós de poca importància es veu embolicat en un procés muntat per un fiscal sense escrúpols que vol fer-lo declarar contra la petita màfia de Nova York. El judici durarà mes de dos anys i el pobre Jakie es defensarà a si mateix davant la riota de la classe judicial, advocats i jutges que li perdonaran la vida.

LA PEL·LÍCULA: Sidney Lumet és gat vell quant a posar en evidència les limitacions socials del sistema jurídic *made in USA*. Perquè el director de films de judicis tan celebrats com *Doce hombres sin piedad*, *Veredicto final*, o els thrillers *Tarde de perros*, *Serpíco*, *Distrito 34: corrupción total* ocupen, fins aquesta darrera producció, cinquanta anys. Es diu aviat. Lumet, com els grans cineastes, giravolta sobre un mateix eix. La base del sistema político-judicial té un punt feble i, ahora, irreductible: que dones i homes poden, malgrat tot, decidir per si mateixos. Clar que, al capdavant, el sistema judicial ianqui preserva una veritat com un temple: no importa gaire qui té la veritat, importa qui millor defensa la seva causa. A *Declaradme culpable* és l'exheroi musculós Vin Diesel qui s'aplica a deixar aparcats mastegots habituals per demostrar que, mitjançant l'eloqüència d'un discurs as-

sajat i meditat, també es pot estabornir els dolents de la pel·lícula. Sidney Lumet és un tipus castís i sense por. S'arrisca donant peixet verbal a un actor físic, el Diesel, que se'n surt força Carod-Rovira, és a dir, fantasmal, quant a la juguesca. Lumet està per damunt crítics ocurrents com el, normalment asenyat, Batlle Caminal, qui a la seva ressenya dominical subtitula el film amb el sapastre *Nuevo motor Diesel*. Algu amb comandament en plaça hauria d'obli-

gar el crític a menjar-se els exemplars d'un periòdic en monàrquic retrocés. Oblidant el greuge, el film recupera el sabor de les històries contades a distància respectuosa, és a dir, planificació llarga, coral, col·lectiva, suficient perquè el públic pugui escollir en llibertat. Vin Diesel podria fer carrera en el Tripartit com a conseller de governació, per exemple.

LA FRASE: "El poder corromp. I el poder absolut corromp absolutament". Ho diu un testimoni del fiscal. Lord Acton ho certifica i la contundent frase va a missa. Quants polítics se'n salven?

LA RECOMANACIÓ: De visió obligada per aficionats al cinema que van descobrir que *democràcia* vol dir debatre, col·lectivament i personal, un problema.

Declaradme culpable

Director: Sidney Lumet. Intèrprets: Vin Diesel, Peter Dinklage, Ron Silver, Linus Roache, James Marcelinskie, led Kie. EUA, 2006. 125 min. Rambla.